

a) zabezpečovací a ochranná opatření pro propuštěné trestance podle platných zákonů a osnov,

b) dobrovolná podpora propuštěných trestanců, umístění v práci a pod.,

c) další péče spolků pro péči o mládež po dosažení zletilosti chráněnce.

2. Asistentky policie, jejich význam pro péči o ženy a děti a pro zabránění zločinnosti.

3. Mezinárodní péče o obžalované nebo vyhoštěné cizí státní příslušníky.

4. Soukromá iniciativa v profylaxi zločinu, zejména pokud se týče mládeže.

Sjezd bude uspořádán Ústředím francouzských spolků pro péči o propuštěné trestance (Union des sociétés de Patronage, 50, Rue St. André-des-Arts, Paris VIe) Dotazy a přihlášky na uvedenou adresu.

Uvedené Ústředí spolků pro péči o propuštěné trestance bylo založeno v r. 1893. Spojuje — zachovávajíc při tom jejich samostatnost — spolky pro péči o propuštěné trestance a spolky pro péči o mladistvé provinilce za účelem vzájemné výměny jejich zkušeností a za tím účelem, aby bylo vzájemnou spoluprací ulehčeno umístění propuštěných trestanců, záchrana mladistvých provinilců a zpětná doprava cizích státních příslušníků do vlasti. Dalším úkolem Ústředí je, podporovati vznik nových takových spolků, zastupovati zájmy péče o propuštěné trestance vůči veřejnému mínění a úřadům a podporovati úřady v této jejich činnosti.

Z československé trestní statistiky. Podle Zpráv Státního úřadu statistického (č. 144—5, 147) pravoplatně odsouzeno v Československu r. 1932 245.034 osob, r. 1933 258.821, r. 1934 265.113 osob. Z toho bylo 46.339, 48.106, 49.991 žen, 9607, 7925, 8241 mladistvých. Trest byl podmíněně odložen v 124.012, 132.560 a 132.302 případech. Mezi trestnými činy, kde se projevil vzestup počtu odsouzení za rok 1934, třeba uvést zejména zločiny veřejného násilí proti vrchnostenským osobám (§ 81 tr. zák. rak.), křivé svědectví, vyhnání plodu, těžké ublížení na těle, trestné činy proti majetku a mezi nimi hlavně krádeže kvalifikované jako přeštky, dále přeštky tuláctví a žebroty. Naproti tomu počet přeštků proti životu a tělu se téměř nezměnil. Snad v tom možno spatřovati potvrzení uznaného poznatku, že hospodářská deprese omezuje zločinnost násilné povahy, zvyšuje však kriminalitu majetkovou a tu především podporuje drobné krádeže. — Mezi 670 případy podmíněného propuštění u soudů občanských, kde zkušební doba počala běžeti r. 1924, bylo podmíněné propuštění odvoláno v 99 případech. Důvodem odvolání bylo v 97 případech nové odsouzení pro trestný čin, spáchaný ve zkušební lhůtě, a to v 60 případech pro týž trestný čin a v 15 pro trestný čin podobný. Mezi 121.521 případy podmíněného odsouzení, kdy zkušební doba počala roku 1930, bylo podmíněné odsouzení odvoláno

v 7577 případech. V tom je zahrnuto 10.780 odsouzení osob mladistvých, kde bylo podmíněné propuštění odvoláno v 793 případech. Důvodem odvolání podmíněného propuštění bylo v 5829 případech nové odsouzení pro trestný čin spáchaný v době zkušební, v 427 případech zahálčivý a nemravný život, v 1179 případech nedbání uložených obmezení nebo bezdůvodné nesplnění závazku dáti náhradu škody a zadostiučinění.

Extradiční styk ČSR. s cizinou v r. 1936 je v oboru ministerstva spravedlnosti statistiky vykázan číslicí 354. V ní je zahrnut vlastní extradiční styk počtem 197 osob (162 v roce 1935), průvozní styk počtem 27 osob (33) a tak zvané převzetí trestního stíhání 130 osob, jež vlastní stát domovský nevydává (97 v roce 1935). V roce 1936 vešla naše republika ve styk s 20 státy, z nichž jeden byl zámořský (Kanada). Vyžádání z ciziny do ČSR. (§ 421, odst. 3. tr. ř., § 475 tr. por.) bylo 62. Do tohoto počtu nejsou včítána vyžádání z Rakouska, neboť vyžadovací styk s tímto státem je dosud přímý, mezisoudní, bez zprostředkování ministerstva spravedlnosti. Tento postup bude v dohledné době odstraněn, neboť podle připravené a již podepsané extradiční smlouvy s Rakouskem bude zaveden pořad meziministerský. Vydání z ČSR. do ciziny podle § 59 tr. ř. a § 476 tr. por. bylo 135. Průvozů naší republikou do ciziny bylo 15; průvozů třetími státy do ČSR. pak 12. Na žádost cizích států převzali jsme trestní stíhání svých 29 státních příslušníků pro trestné činy spáchané v cizině (§ 36 tr. z. z r. 1852, § 8 slov. tr. z.). Naopak jsme sami požádali o stíhání 101 osob provinivších se v ČSR., které po činu utekly do svého domovského státu (§ 471 tr. por.).

Jako vždy i rok 1936 zaznamenal nejčilejší styk s našimi pěti sousedními státy, neboť z celkového počtu 354 případů na ně 305 osob, ač bez vyžádání z Rakouska. Styk extradiční činil tu 158, průvoz 25 a převzetí trestního stíhání 122, a to jak po stránce aktivní, tak i pasivní. Také pořadí států jest už konstantní. Nejživější styk máme s Německem, nejmenší s Rumunskem, jak patrně z tohoto statistického přehledu:

- a) N ě m e c k o 131 osob; z toho vyžádání jen 34,
kdežto vydání do Německa 59,
průvozů Německem 10,
převzetí trest. stíhání z Německa 5
a Německem 23 osob.
- b) M a d' a r s k o 62 osob; z toho vyžádání 5,
vydání do Maďarska 17,
průvozů Maďarskem 1 a
do Maďarska 1,
převzetí stíhání z Maďarska 20 a
Maďarskem 18 osob.
- c) R a k o u s k o 25 osob; z toho vydání do Rakouska 21,
průvozů Rakouskem 2,
převzetí stíhání Rakouskem 2;